

sig paa, spiste derpaa Frokost med temmelig god Appetit og satte sig til sit Arbejdsbord. Virkelysten var pludselig vaagnet i ham. Han fik sine Tegninger frem, desuden Maalerredskaber, Tabelværker og lignende Hjælpemidler. Nu skulde der fyres under! Full steam!

Han havde faaet alt ordnet til Arbejdet, da han opdagede den Bog, han var begyndt at læse i, inden Doktoren kom. Han havde dengang kastet den hen paa Bordet mellem Tegnerullerne, og nu kunde han ikke lade være at kigge i den, inden han lagde den tilside. Bogen havde et Mærke paa et Sted, hvor han havde læst; det var Platons Beretning om Sokrates' og hans Disciples frimodige Samtale om Døden umiddelbart før den store Lærers Henrettelse. Hans Blik faldt paa det Sted, hvor Sokrates taler om Legemet som den tunge og klæbrige Dejj, hvormed Sjælen er sammenæltet, og som gør, at Menneskene aldrig paa tilfredsstillende Maade kommer i Besiddelse af, hvad de eftertragter, forsaavidt dette da ikke er det lave og uædle.

„Thi Legemet foraarsager os tusinde Bryderier. Det opfylder os med Lyster og Begærligheder, med Frygt og mange Slags Skyggebilleder og Tant ... Penges Erhverv er Aarsag til al Ufred i Verden; men Penge behøver vi kun for Legemets Skyld, idet vi skal pleje det. Om vi endelig ogsaa har tilfredsstillet det i saa Henseende og bereder os til at betænke noget af Vigtighed, er det os atter paa mange Maader til Besvær, opvækker Uro og Forvirring og forstyrrer os, saa vi for dets Skyld ikke formaar at skue det sande ... Medens vi lever, vil vi kun da komme Erkendelsen nærmest, naar vi har saa lidt som mulig med Legemet at skaffe og ikke mere Omgang med det, end det er højst nødvendigt, og ikke lader os opfylde af dets Natur —.“

Per lod Bogen synke og saae en Tid tankefuldt hen for sig med sammentrukne Bryn. Besynderligt! — tænkte han. Disse Ord, udtalt fire Hundrede Aar før Kristi Fødsel, var jo som skrevne ud af en kristelig Opbyggelsesbog!

Han læste Siden tilende og ogsaa den næste Side og en til ... han kunde ikke holde op igen. Denne dybsindige Fantasi-leg med det overnaturlige satte hans inderste og forborgneste Sjæleliv i Svingninger. — Det blev langt op paa Formiddagen, inden han tog fat paa sine Maalerredskaber og Tabelværker.